

som hvilende paa en retfærdig Basis, anse Mange af os den for at være en stor Uret mod Befolkningen og mene, at man nødvendigvis ved en Revision ei blot maa tage tekniske, men ogsaa finansielle Hensyn i Retning af at lette i flere Punkter de Byrder, som i Almindelighed Befolkningen har gennem den indirekte Beskatning. Dette er Hovedforskjellen mellem den haiterede Ministers Betragtning og vor, og deri ligger det -- det er jo naturligt --, at man efter en saa grundforskjellig Betragtning ogsaa maa komme til at handle forskjelligt, naar Spørgsmaal af denne Natur foreligge til Forhandling.

G. Petersen: Det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds (Sagd) gjorde den Bemærkning, at han slet ikke kunde forstaa, at man kunde modsætte sig en Lov, naar man ansaa den for at være rigtig og retfærdig. Det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgkreds (Berg) har ikke erklæret, at han ansaa dette Lovforslag for at være rigtigt og retfærdigt, det har jeg bemindret om. Jeg tror, at det er retfærdigt og godt, og ikke bestomindret nødes jeg til at stemme imod det. Det forbauser mig, at det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds, der dog er en saa gammel Politiker, ikke kan indse, at man godt kan være nødt til Sigt. Jeg vil oplyse dette for det ærede Medlem med et Exempel. Vi havde for et Par Aar siden Skifteloven til Behandling; den blev vedtagen af begge Thing, og vi fandt Alle, at den baade var nødvendig, sund og rigtig, men vi vedstøede en Klausul, der gik ud paa, at Loven ikke skulde træde i Kraft før Skiftegebyrsloven. Det var af Nødvendighed, at vi gjorde det, thi vi frugtede, at denne fortrinlige Lov, som vi havde vedtaget, ellers ikke vilde komme Befolkningen til Nytte, og Følgen af denne Klausul var, at vi næste Aar havde begge Love. Det kan jo være, at det Samme vil blive Tilfældet med Hensyn til denne Sag. Det er, saaledes som jeg allerede tidligere har bemærket, de partielle Brudstykker jeg modsætter mig, selv om jeg maa erkende, at de ere retfærdige. Det var dette, der var Tilfældet ved Skifteloven.

Sagd: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg ikke har lettere ved at forstaa det, efter hvad den ærede sidste Taler udtrede. Jeg forstod heller ikke dengang, at man vilde modsætte sig en helbig Reformers Krafttræden, fordi man vilde fremtvinge en anden Reform. Jeg vil vistnok aldrig komme til at leve den Dag, da jeg rigtig kan forstaa de ærede Herrer i denne Retning. Men jeg skal dog her konstatere, at det bestandig har været den ærede Talers Meningsfæller, som have vindiceret sig Fortjenesten af at have gjort det Princip gjældende, at en god og helbig Reform ikke maatte gennemføres, forinden man havde faaet en anden, som aldeles ikke var en nødvendig Betingelse for den

første. Jeg har imidlertid ved en lignende Æilighed tidligere udtalt, og jeg skal gjentage det, at dette er et fuldstændig falskt Princip at komme ind paa, thi Retfærdighed og Sandhed glide os ud af Hænderne netop ved at opretholde det Princip, at man ikke tager Sagen, som den er i og for sig, men lader sit Forhold til Sagen bestemme af andre den uvedkommende Ting. Det er derved, at selve Sagen bliver sat tilbage til at spille en sekundær Rolle. Det er overhovedet det Forkerte, at man vil sætte flere forskjellige Sager som Betingelse for hinanden, thi derved modarbejdes, hvad jeg dog vil haabe, at vi alle have til Hensigt at arbejde for, nemlig hvad der er godt og rigtigt. Vi have jo nemlig ingen anden Maade til at afgjøre Spørgsmaalet om, hvad der er godt og rigtigt, end at det er det, hvorom de fleste Stemmer samle sig; men hele den Garanti, som skulde have for en saadan Afstemnings Rigtighed, tages fuldstændig af Syne, naar man istedetfor at handle blot af Hensyn til Sagen selv tager andre den uvedkommende Hensyn og lader sig bestemme deraf.

Tauber: Maaflø det ærede Medlem, som nu satte sig, lettere vil kunne begribe, hvad han sagde, at han ikke kunde begribe, naar han tænker tilbage paa, hvorledes det gif Invalideloven isjor, da man fra den Side, hvortil jeg ikke hører, modsatte sig Loven, uagtet man erkjendte Rigtigheden af dens Indhold. Maaflø det ærede Medlem ogsaa lettere vil kunne forstaa vor Stilling, naar han tænker tilbage paa Lønningstillægets Skjæbne for 2 Aar siden, da det forkastedes af Landstinget, eller Lønningstillæget paa Lillægsbevillingen isjor, som maatte tages tilbage, fordi Regjeringen ikke vilde tage imod det paa Lillægsbevillingen. Maaflø det ærede Medlem vil have disse Exempler for Øie, saa vil han vistnok se, at der ogsaa fra anden Side kan blive gjort saadanne Hensyn gjældende, som ikke hvyre fra vedkommende Lovs eller Lovbestemmelses Indhold. Jeg skal imidlertid tillade mig for mit Vedkommende at bemærke, at jeg ikke kan anse denne Lov som en Følge af Ret og Retfærdighed; derom er der ikke Tale ved denne Lov.

Sagd: Jeg skal da tillade mig at bemærke, at man heller ikke fra vor Side havde til Hensigt at modsætte sig en Forbedring i Invalidernes Stilling, men der forelaa baade Forslag fra Regjeringens og fra de ærede Herrer Side, og det maatte da vel være berettiget, at man saa fra vor Side sluttede sig til Regjeringen i en saadan Sag.

Tauber: Jeg skal tillade mig at bemærke lige overfor det ærede Medlem, at vort Forslag om Lold- og Skibsafgifter ogsaa indbefatter den Reform, som der her er Tale om.